

Jul 1922.

I

Julenissen.

Der var engang en lille Nisse,
 han boede oppe paa Loftet i en stor
 Gaard. Selve Juleaften kom Ni-
 ne op paa Loftet med en stor Tal-
 berken Risengrød til den og de glæn-
 se aldrig at komme en stor Klav
 Smør i. Børnene kendte godt Nis-
 sen, de saa til, at den hoppede op-
 pe paa Hanebjælken; naar den
 saa opdagede Børnene, krøb den
 hen i en Krog og kiggede paa dem;
 saa kunde de kun se den røde
 Lue. Børnene var slet ikke bange

for den, den havde aldrig gjort^{II}
dem noget ondt, og Far og Mor
havde fortalt, at den kun gjorde
godt. En Dag lige før Jul sad Pö-
rene og talte om, at det var rart
at se, hvad Nissen egentlig bestil-
te; Mor havde sagt, at den altid
havde travlt lige til Jul. Det var
nemlig ingen almindelig Nisse,
men den rigtig, gode, gamle
julenisse lige med et stort
Nissen foran dem og sagde:
„Da Jællid er saadan noget
rare Pörm og giver mig Gød,
saa skal jeg vise jer, hvordan
jeg bærer mig ad. Hvis I vil
følge mig, skal I faa at se,
hvordan jeg skaffer fastige
Pörm en god Jul. De rige Pörm
behøver jeg ikke at hjælpe, de
har Penge nok til at købe

Sager for; men de, der er saa
 fattige, at de slet ingenting har,
 det er dem, jeg hjælper." Derefter
 trak han to Kissestuer op af Lom-
 men og gav de to Børn hver en,
 idet han fortalte dem, at naar
 de trak dem ned over fjerne,
 blev Børnene isynlige. Han
 trak nu sin Hæle ned over fj-
 rerne; men Børnene kunde al-
 ligevel se ham, da de havde
 Hæerne paa. Nu vandrede de
 ned ad Trappen og ind i Gaar-
 den, hvor Mor stod og skyllede
 Støjt. "Farvel, Mor!" raabte Bør-
 nene. Mor saa forbauset til alle
 Sider, men kunde ingenting
 se. Børnene kom i Tanker om
 Hæerne og tog dem af. Mor saa
 dem da straks. De fortalte hende
 de, at Kissen havde bedt dem

paa en Tur, den skulde ikke vare ret lang. Han gav dem Lov til at følge med og glædestraalende satte de Huerne med over fjerne. Nissen formaaede dem nu til endelig at holde sig til ham. I det samme kom en stor Bil kørende.

„Spring op paa den, saa er vi fri for at gaa den lange Vej til Byen“, raabte Nissen, og straks sad alle tre bag paa Bilen og rusede med til Byen. Ingen lagde Mærke til dem af den gode Grund, at de var usynlige for de men-

neskellige ffne. Da de naaede Byen,
 staaede Bilen, og Nissen og de
 to Boin kravlede af og spadserede
 videre op ad Gaden. Boinene fik
 en Del Kiubs, de tænkte jo ikke
 paa, at det var dem, der skulde
 gaa af Vejen for Folk, derimod for-
 stod Nissen at sige sig gennem
 Mængden. Da de havde gaaet
 lidt, stod der en lille, fattig Dreng,
 han var klædt i Tjaller og saa
 ganske forfrossen ud; men han
 havde et Par dejlige, klare ffne.
 "Han ser saa arlig og god ud," sagde

"Nissen, han saa hjælpes." I
 det samme nappede han en

Tjueboy ud af Lommen paa en
 fin Herre, der gik forbi, og smed
 den foran den fattige Dreng;
 han lagde Merke til, at den faldt
 fra den fine Herre, og skyndte
 sig at samle den op og løbe efter
 Herren for at give ham den.
 Herren blev henrykt over at se
 sin Tjueboy, da der var mange
 Penges i den; men det var ham
 en Gaade, hvordan han kunde
 sæbe den. Han saa ned paa
 Drengen og lagde Merke til hans
 Tjalster. „Hoi, min Dreng, du
 strænger vist til noget varmt
 baade indvendig og udvendig.
 Kom du med mig hjem til
 min Kone, saa skal du faa
 Belønning for din store Orlighed.“
 Og han tog Drengen ved Haanden
 og forevandt ned ad Gaden.

"Nu er han forsoiget", sagde Nissen
"lad os saa gaa videre". - Lidt

laengere henne stod en lille
Tige med Haenderne i Lommen

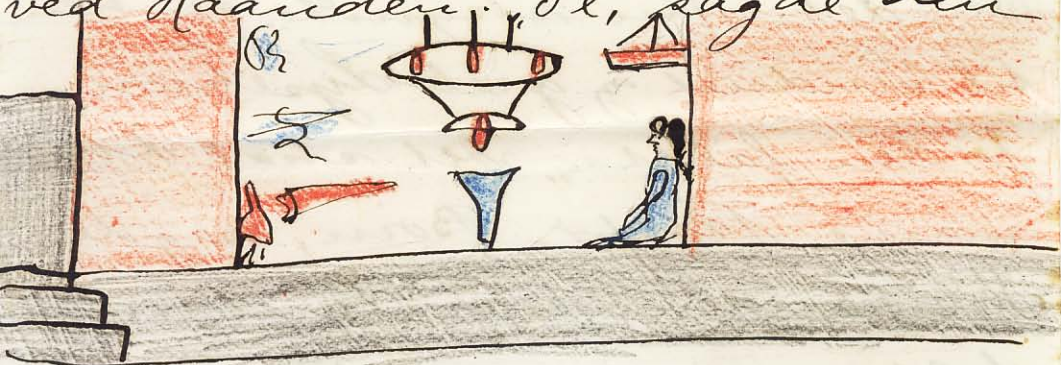
Fortællendet. Hun havde intet
Overtøj paa og frøs grueligt; hun
fulgte med begærlige Øjne de
forbipasserende. I det samme
gik en ældre, flot Dame forbi;
Nissen skyndte sig at spænde
Bæn for Damen, men ordnede
det saaledes, at hun faldt over
paa den lille Tige, saa at den
ne tog Skødet af for hende. "Tak,
min lille Ven!" sagde Damen,
det var godt, du greb mig, ellers

VII

var jeg falden, der maa have
ligget en Sten, som jeg snublede
de over. - Men hvordan er det
dog, du ser ind, lille Ven, du
gysen jo." Den lille Pige fortalte,
at hendes Mor var død, og at hun
boede alene sammen med sin
Far, der daak og sit pyggede
hende; hun turde ikke gaa
hjem, da han i Gjeblikket var
fuld. "Følg du med mig, mit
Barn; jeg er Ende inden Børn
og har en Del Penge, jeg Arden-
ger netop til en, jeg kan være
god ved. Vil du blive hos mig
som mit Barn, skal jeg nok
ordne det med din Far." Den
lille Pige var saa bevøget, at
hun ikke engang kunde sige
Tak; men det straalende Blik,
hun sendte den gamle Frue,

Var salende nok. Da de var ^X
gaaet, sagde Nissen til de for-
bavsede Børn: "Nu vil vi tydelig
een til, og saa gaar vi igen hjem
til Mor." De kom nu til et
stort Tårn ved en af de største
Legetøjsbutikker. Udenfor stod
en lille Dreng med en lille Pige
ved Haanden. "Se," sagde den

lille Pige, "Ij vilde ønske, at
den store butikke var min;
men saadan en faar Ij aldrig."
"Bare Ij maatte faa Dampf-
maskinen," sagde Drengen;
men saadan en er altfor dyrt

X
for os, vi faar riges med at
se den." Straks sprang Ni:
sen ind i Busetken og op i Vin:
diæt, og med sin Kliv staa
han de to af de tre Kredes over,
som Lysekronen hang i; den
begyndte at dingyle. Boine
løb rask ind og fortalte Kibman:
den det. Han skyndte sig hen
til Vinduet og greb Lysekronen,
for den faldt. "Det skal I have
mange Tak for, Boine", sagde
Kibmanden, "var Lysekronen
falden ned, var ikke alene den,
men mange andre Sager ble:
ven ødelagt. Jeg forstaa blot
ikke, at Leddene har været
saa skøre; men den maa
jo alligevel have været en Del
slidt. Nu skal I som Beløn:
ning faa Lov til at ønske jer

XI.
hver en Ting af de Jager,
der findes her." I kan nok
sænke jer til, hvad de ønske-
de? Glædestraalende og satse-
kende løb de hjem med
Dampmaskinen og Støtten.
Jaa sagde Nissen: "Nu lister
vi ogsaa hjem!" Og det gjorde de.
Da de kom hjem, Aftakede
Børnene Nissen for den dej-
lige Tur, hvorefter de gik ind
og fortalte Mor, alt hvad de
havde oplevet.

Glædelig Jul og et
lyst, velsignet Nyt-
aar med Tak for det
gamle.